

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 05 octombrie 2021 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, declarat de avocatul Vladimir Chironachi și condamnatul

Vîrlan Fiodor XXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>15.07.2020 – 05.10.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>29.10.2021 – 23.12.2021,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>20.06.2022 – 29.07.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 05 octombrie 2021, Vîrlan Fiodor a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 23,24 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Vîrlan Fiodor, la data de 23 mai 2020, orele 21:30, deținând permis de conducere nr. G00423140L, eliberat la data de 02.07.2018, cu categoriile admise „AM, B1, B, C1, C, D1, BE, C1E, CE, D1E, DE, TB”, acționând în mod intenționat, conștientizând caracterul social periculos al acțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate și al consecințelor care pot surveni în rezultatul acestor acțiuni, încălcând prevederile art. 14 pct. 2) lit. a) RCR potrivit căruia „conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate care provoacă reducerea reacției și îi afectează capacitatea de

conducere”, intenționat s-a urcat la volanul automobilului „Toyota RAV-4”, n/î XXX, și deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare, mun. Cahul din direcția r-nului Taraclia, lângă benzinăria „Rapira”, a fost stopat și supus testării alcooscopice cu aparatul „Drager” de către colaboratorii Batalionului de Patrulare „Sud” al INSP.

Drept rezultat, s-a constatat că concentrația de alcool în aerul expirat la Vîrlan Fiodor constituie 0,33 mg/l, care în conformitate cu prevederile art. 134¹² Cod penal, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a vina și a explicat că a mers în ospeție la un prieten, unde a consumat 2 sticle de bere. Înainte de a se porni spre casă, a anunțat-o pe soția sa să vină după el. Automobilul era parcat în apropierea stației PECO, avea lumina conectată în salon și muzica, dar motorul nu era pornit. În timp ce aștepta, de el s-a apropiat un echipaj de poliție care i-au cerut actele la control, deoarece el le-a spus că este proprietarul mașinii. Polițiștii i-au propus testarea alcooscopică, el a fost de acord. A văzut rezultatul alcoolemiei doar pe interfața aparatului de testare. Nu a contestat rezultatul testării alcooscopice. Nu a semnat pe tichetul Drager și semnătura de la fila dosarului 22 nu-i aparține.

Respectiv, poziția apărării, bazată pe nevinovăția inculpatului, instanța a apreciat-o critic, ca fiind înaintată în scopul eschivării de răspundere penală, aceasta fiind combătută prin probele administrate.

Astfel, coroborând declarațiile martorilor Sapunji Vasile, Rusu Marin, Popovschi Rodion, Lazarev Leonid, Nița Dumitru și Antohi Elena, care au fost avertizați de răspundere penală pentru declarații intenționate false și declarațiile inculpatului Vîrlan Fiodor, depuse în cadrul urmăririi penale, s-au reținut cu prioritate declarațiile martorilor.

La fel este neîntemeiat argumentul apărătorului cu privire la lipsa laturii obiective a infracțiunii imputate lui Vîrlan F. și fapta prejudiciabilă în varianta imputată inculpatului, constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, aceasta s-a confirmat prin declarațiile martorului Sapunji Vasile, care a indicat că „La data de 23.05.2020, fiind implicat în exercitarea atribuțiilor de serviciu a stopat mijlocul de transport de model „Toyota RAV-4” cu numere de înmatriculare Bulgaria care era în deplasare spre orașul Cahul, la volanul căruia se afla Vîrlan F. Automobilul a fost stopat pe traseul Taraclia – Cahul în regiunea unei stații PECO din cauza că se deplasa pe carosabil haotic”, or, martorul expres a indicat asupra faptului că Vîrlan F. se afla în deplasare cu automobilul și nu staționa.

Ce ține de divergențele în declarațiile martorilor Popcov Pavel și Țipordei Eugeniu, s-a reținut că de la data comiterii infracțiunii până în prezent, a trecut o perioadă de timp, urmare a căreia martorii puteau să omită careva circumstanțe minore, care au avut loc în ziua de 23 mai 2020 și care nu pot schimba esențial situația creată, însă în fapt s-a confirmat deplasarea mijlocului de transport de model „Toyota RAV-4”, cu n/î XXX, la volanul căruia se afla Vîrlan F.

Sunt pertinente declarațiile martorilor Popovschi Rodion și Lazarev Leonid care au dat declarații din poziția reprezentanților statului, care au misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor.

Respectiv, în susținerea poziției enunțate, s-a reținut că în ședința de judecată a fost stabilit cu certitudine, că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, iar obiecțiile părții apărării și inculpatului la caz nu erau bazate nici pe un suport juridic, aceasta fiind o modalitate de eschivare a inculpatului de la răspundere penală și fiind totodată în contradicție cu probele prezentate și examinate în cadrul cercetării judecătorești.

În susținerea poziției de apărare, avocatul a mai invocat faptul că organul de urmărire penală a menținut în calitate de bănuț în privința lui Vîrlan Fiodor, mai mult de 10 zile cum o cer prevederile art. 63 alin. (2) pct. 2 Cod de procedură penală.

Respectiv, conform art. 63 alin. (2), pct. 2) Cod de procedură penală, Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuț persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive.

La caz, la data de 05 iunie 2020, Vîrlan F. a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, fiindu-i imputată comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Ordonanța fiindu-i adusă la cunoștință bănuțului și apărătorului acestuia la data de 05 iunie 2020, în modul corespunzător /f.d. 31/.

La data de 09 iunie 2020, prin încheierea judecătorului de instrucție, a fost aplicată măsura preventivă – în privința lui Vîrlan F., ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe un termen de 4 luni de la data de 23.05.2020 până la 23.09.2020, fiind eliberat în acest sens și mandat judecătorec /f.d. 47-50/.

Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2020, a fost casată integral încheierea la demersul procurorului Procuraturii raionului Cahul privind aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport față de Vîrlan F., cu adoptarea unei noi hotărâri: s-a respins ca neîntemeiat demersul procurorului raionului Cahul privind aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. S-a restituit lui Vîrlan F. permisul de conducere înregistrat cu nr. G00423140L din 02 iulie 2018, eliberat de autoritățile Române /f.d. 52-55/.

La data de 09 iulie 2020, prin ordonanța de punere sub învinuire, Vîrlan F. a fost pus sub învinuire, fiindu-i încredințată comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, s-a reținut că argumentul apărării este unul neîntemeiat și lipsit de temei juridic, or, în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate la data de 09 iunie 2020 prin ridicarea provizorie a permisului de conducere și două zile mai târziu, mai exact la data de 11 iunie 2020, prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2020, măsura preventivă a fost anulată.

Respectiv din data de 11 iunie 2020 și până la data de 09 iulie 2020, când inculpatul a fost pus sub învinuire, nu au fost aplicate măsuri preventive. În susținerea

poziției de apărare a inculpatului, a fost invocată necesitatea achitării inculpatului din motiv că acesta nu a comis fapta încriminată, iar în cazul în care instanța totuși va considera că vinovăția inculpatului a fost demonstrată, a solicitat încetarea cauzei penale în baza art. 391 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate sau, după caz, verificate în ședința de judecată, au dovedit cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Vinovăția inculpatului a rezultat în mod cert și concret din proba video anexată la materialele cauzei din imaginile căreia instanța de judecată a stabilit că ”agentul de patrulare, Rodion Popovschi îi comunică lui Vîrlan F. că este bănuit de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, motive din care îi încredințează o fiolă sterilă pe care o va deschide singură. Îi explică inculpatului procedura de testare și limitele admisibile, totodată i-a fost explicat că refuzul de la testarea alcoolscoptică atrage în sine răspunderea penală. În continuare tot în aceeași probă video este fixat și momentul testării alcoolscopice, unde inculpatul suflă în fiola aparatului de tip Drager, care în urma testării a arătat o alcoolemie de 0,33 mg/l de alcool în aerul expirat.

Argumentul apărării și a inculpatului precum că ultimul nu a condus mijlocul de transport a fost deasemenea combătut prin declarațiile martorului Sapunji Vasile, conform căroră „La data de 23.05.2020, fiind implicat în exercitarea atribuțiilor de serviciu a stopat mijlocul de transport de model „Toyota RAV-4” cu n/î Bulgaria, care era în deplasare spre or. Cahul, la volanul căruia se afla Vîrlan Fiodor”, declarațiile martorului Rusu Marin care a explicat că „În luna mai 2020, fiind implicat în serviciu, aproximativ orele 21:00 – 22:00, în regiunea Spitalului Raional Cahul, a fost stopat automobilul de model „Toyota” la volanul căruia se afla Vîrlan F. și care se deplasa spre centrul or. Cahul”, din ce a rezultat că inculpatul a condus automobilul prin aflarea sa la volanul acestuia.

Prin urmare, declarațiile inculpatului au fost făcute în ședința de judecată cu scopul de a evita răspunderea penală și a se dezvinovăți, or, argumentele că „Polițiștii l-au speriat că dacă nu va accepta efectuarea testării alcoolscopice, automobilul îi va fi ridicat la parcare cu plată”, sunt pur declarative, ultimul nu a înregistrat careva plângeri pe faptul unui comportament abuziv din partea agenților de patrulare la faza de constatare a conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate.

Cât despre declarațiile martorului Nița Dumitru și Antohi Elena, s-a reținut că aceștia, prin declarațiile făcute, nu au relatat circumstanțe apte în sine să confirme sau să infirme acuzarea adusă lui Vîrlan F., fiind declarații pur generale.

Mai mult, inculpatul este coleg de serviciu cu martorul Nița Dumitru și în relații de concubinaj cu Antohi Elena, or declarațiile date de aceștia au fost apreciate ca fiind date în vederea neînfruntării situației inculpatului, făcând parte din tactica apărării.

Negarea evidentă a realității, a fost apreciată ca fiind pur declarativă și cu scopul de a duce în eroare instanța de judecată, or, acest fapt incontestabil a fost demonstrat prin proba video care a demonstrat incontestabil vinovăția lui Vîrlan F. și care nu a replicat atunci când agentul de patrulare, Popovschi Rodion i-a spus despre faptul că este bănuit de „conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică”.

Sunt pertinente și concludente alegațiile apărării cu privire la modalitate de înregistrare a secțiunilor video, or, potrivit art. 25 pct. 29 al Legii nr. 320 din 27-12-2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, publicată la 01-03-2013 în Monitorul Oficial Nr. 42-47 art. 145, polițistul avea dreptul de a efectua înregistrarea video.

În ședință de judecată, apărarea a mai invocat că proba video nu este una legală, fiind un colaj de secvențe video și care nici măcar nu este un original, fiind apreciate critic și acest aspect, or, inculpatul, beneficiind de asistență juridică calificată la faza de urmărire penală, a avut dreptul și posibilitatea de a contesta în ordinea prevăzută de art. 313 Cod de procedură penală aceste acțiuni, în lipsa acestora, în cadrul ședinței de judecată, apărarea și inculpatul au invocat aceste argumente doar cu scopul de a evita răspundere penală și de a duce în eroare instanța de judecată.

În acest sens, s-a reținut conținutul încheierii din 17.09.2021, prin care s-a respins cererea cu privire la dispunerea expertizei fonoscopice-informaționale ca fiind neîntemeiată.

Pe cale de consecință, a fost apreciată critic și mențiunea apărării coordonată cu inculpatul conform căruia, inculpatul nu a semnat tichetul drager și că semnătura aplicată pe acesta nu-i aparține ultimului, or, analizând materialele cauzei penale, s-a constatat că la faza de urmărire penală, apărătorul inculpatului, cât și inculpatul nu au înaintat careva obiecții referitor la semnăturile aplicate de inculpat pe actul respectiv, mai mult, la acea etapă procesuală, nu au depus careva cereri privind contestarea semnăturilor aplicate pe tichetul drager și respectivul comportament, a fost perceput ca fiind unul orientat spre evitarea răspunderii penale de către inculpate, ca în rezultat să obțină nulitatea anumitor probe.

Astfel, s-a reținut conținutul încheierii din 16.09.2021, prin care s-a respins cererea cu privire la dispunerea expertizei grafologice ca fiind neîntemeiată.

Deși apărarea a negat constant săvârșirea faptei în ședința de judecată, susținerea acesteia nu are suport probatoriu. Simpla afirmație a stării de fapt, fără coroborarea acesteia cu alte mijloace de probă, nu poate fi acceptată ca adevăr, iar modalitatea de apărare utilizată, respectiv negarea realității evidente, nu poate influența convingerea bazată pe probe de necombătut.

Prezumția de nevinovăție a inculpatului nu este absolută ci relativă, ea putând fi răsturnată prin orice mijloc de probă administrat în mod legal. Fiindu-i acordată posibilitate părții apărării de a prezenta instanței de judecată lista probelor apărării, apărarea nu a prezentat instanței de judecată lista probelor pe care-și întemeiază poziția sa.

Pe acest punct de analiză, motivele și circumstanțele invocate de către apărătorul inculpatului și declarațiile făcute de inculpat, au denotat doar o intenție directă de evitare a pedepsei meritate pentru infracțiunea comisă, având o conotație de inducere a instanței judecătorești în eroare asupra circumstanțelor comiterii faptei infracționale și nemijlocit răspunderii penale.

Reieșind din toate aceste probe, situația de fapt a fost stabilită în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor corespunde situației de fapt reținute și sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii ce i s-a reținut în sarcină.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța a constatat vinovăția lui Vîrlan Fiodor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal. Prin urmare, s-a stabilit atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Vîrlan Fiodor la răspundere penală.

3. Avocatul Vladimir Chironachi a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a invocat că instanța de fond eronat a apreciat probele, nu a analizat și nu a dat nici un răspuns argumentelor apărării referitor la faptul că învinuirea este neclară și abstractă.

La probatoriul anexat la dosar există, la faza urmăririi penale, declarațiile a doi martori (agenți constatatori), Popovschi Radeon și Lazarev Leonid, care în faza urmăririi penale au comunicat că în momentul când s-au apropiat de Vîrlan Fiodor, unitatea de transport staționa în zonă de parcare. Chiar dacă ulterior, în faza cercetării judecătorești, declarațiile au fost modificate, cele expuse în raport și declarațiile inițiale în calitate de martori din data de 5 iunie 2020, nu au fost combătute, generând totodată confuzie și incertitudine în cele declarate de martori.

Din declarațiile inculpatului și a celor doi martori Popovschi Radeon și Lazarev Leonid, în faza inițială a urmăririi penale, rezultă că Vîrlan F. nu a condus unitatea de transport în stare de alcoolemie avansată.

Mai mult, martorul Niță Dumitru și Antohi Elena, au confirmat cele expuse de inculpat. Aceste circumstanțe pun la îndoială bănuiala rezonabilă în săvârșirea infracțiunii imputate ultimului.

Totodată, prin procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 23.05.2020 și ordonanța de ridicare din data de 23.05.2020, acte procesuale întocmite de agentul constator, Popovschi Radeon, s-a confirmat faptul că permisul de conducere a unității de transport a fost ridicat de acesta.

Mai mult, la demersul procurorului privind autorizarea ridicării provizorii a permisului de conducere a unității de transport, prin încheierea judecătorului de instrucție din data de 09 iunie 2020, a fost admis demersul procurorului și aplicată în privința lui Vîrlan Fiodor măsura preventivă - ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de port pe un termen de 4 luni de la 23.05.2020 până la 23.09.2020. Prin acest act procesual, judecătorul de instrucție, a confirmat aplicarea măsurii preventive - ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport, de către agentul constator încă din data de 23.05.2020.

Astfel, la 05 iunie 2020, Vîrlan F. a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Iar la 09 iulie 2020, Vîrlan F. a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Respectiv ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă cu încălcarea termenului de 10 zile de la momentul aplicării măsurii preventive de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport și ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport, or, art. 63 Cod de procedură penală direct dispune: Organul de

urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit: 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă de libertate - mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive.

Prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 09 iulie 2020, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 357-358 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, recursul a fost respins.

Instanța de recurs a reținut că prima instanță a constatat și apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, raportând circumstanțele constatate la prevederile legii penale și legii procesual-penale; apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, precum că inculpatul Vîrlan Fiodor este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat infracțiunea în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și verificate în instanța de recurs, au confirmat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și au combătut argumentele declarate de către inculpat.

Instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Vîrlan Fiodor în săvârșirea infracțiunii menționate, punând la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor obținute în cadrul cercetării judecătorești și probele atestate mai sus.

Concluzia expusă este fundamentată pe declarațiile martorilor Popovschi Rodion, Lazarev Leonid, Sapunji Vasile, Rusu Marin, care fiind apreciate în coroborare cu procesul-verbal privind constatarea faptului conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică; tichetul-raport de testare alcoolscoptică "Drager Alcotest 6810" nr. 7222 din 23.05.2020 (f.d. 22); înregistrarea video ce conține procedura de testare alcoolscoptică a inculpatului Vîrlan Fiodor cu aparatul "Drager" (f.d. 58-59), în ansamblul lor au confirmat în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de alcool cu grad avansat, întrucât ultimul la momentul stopării unității de transport de către echipajul de patrulare a acceptat să fie suspus testării alcoolscopice cu analizatorul concentrației de etanol "Alcotest Drager 6810", rezultatul căruia a arătat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,33 mg/l, respectiv nu a obiectat împotriva acțiunilor agentului constator de a-l supune testării alcoolscopice, a semnat procesul-verbal cu privire la constatarea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate din 23.05.2020, și chiar a scris în acest proces-verbal propriile mențiuni, confirmând astfel faptul conducerii mijlocului de transport „Toyota RAV-4”, n/î XXX, în stare de ebrietate, produsă de alcool.

Declarațiile martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin, care direct au indicat la conducerea de către inculpatul Vîrlan F. a mijlocului de transport, care a fost stopat nemijlocit de către ei în moment ce se deplasa spre or. Cahul, iar în timpul documentării actelor, s-a simțit un miros specific de alcool, astfel au solicitat intervenția altui echipaj de patrulare pentru a fi testat cu aparatul „Drager”, au fost reținute ca fiind pertinente, concludente, utile și verificice, or partea apărării nu a invocat argumente sustenabile care ar pune la îndoială declarațiile respectivilor martori implicați în serviciul de patrulare în raza r-lui Cahul împreună cu un colaborator al detașamentului cu destinație specială ”Fulger”. Nici instanța de recurs urmare a examinării cauzei penale nu a constatat careva temeuri pentru a pune la îndoială declarațiile martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin.

Starea de ebrietate a inculpatului la momentul testării a fost constatată și nici nu a fost contestată de către inculpat, care în ședința de judecată a declarat că până la testare, fusese în ospetie la un prieten și consumase 2 sticle de bere.

Conform procesului-verbal de constatare din 23.05.2020, cu care inculpatul a luat cunoștință și l-a semnat, subofițerul Popovschi Rodion a constatat faptul conducerii de către Vîrlan Fiodor, în mun. Cahul, str. Ștefan cel Mare, a mijlocului de transport „Toyota RAV-4”, n/î XXX, în stare de ebrietate cu grad avansat.

Totodată, inculpatul, cu propria mână a scris în acest proces-verbal că este de acord cu rezultatul 0,33 și nu dorește colectarea probelor de sânge.

Corect s-a apreciat ca fiind lipsită de credibilitate versiunea inculpatului, precum că nu a semnat tichetul de testare Drager și că semnătura de pe acest tichet nu-i aparține, nu i-a fost prezentat nici un tichet Drager pentru a fi semnat, constatând tendința inculpatului de a se apăra și de a evita răspunderea penală.

Această concluzie a rezultat inclusiv și din acel fapt, că la momentul îndeplinirii formalităților de documentare a faptei infracțiunii la locul depistării la 23.05.2020, cât și în cadrul urmăririi penale la audiere în calitate de bănuit la 05.06.2020, la audierea în calitate de învinuit la 09.07.2020, la data luării cunoștinței cu materialele urmăririi penale finalizate 13.07.2020 și pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond până la data de 02.09.2021 (data la care a acceptat să fie audiat), inculpatul nu a invocat această versiune, fără a avea o explicație plauzibilă acestui fapt.

În premieră Vîrlan F. a înaintat versiunea dată în cadrul audierii sale în ședința instanței de fond la 02.09.2021, iar la 03.09.2021, apărătorul acestuia, Chironachi Vladimir a înaintat cererea privind numirea expertizei grafologice a tichetului Drager Alcotest, având dubii în privința semnăturii aplicate.

Inconsistența acestui argument al inculpatului rezultă și din faptul că cererea de efectuare a expertizei grafocopice este una formală atât sub aspectul inutilității (lipsei obiectului de probațiune), atunci când inculpatul a declarat în ședința de judecată că a fost supus testării alcooloscopice și a vizualizat rezultatul testării la ecranul aparatului-analizator ”Drager”; cât și sub aspectul tardivității depunerii acestei cereri, dat fiind că nu a inclus o asemenea cerere în lista probelor la ședința preliminară, în timp ce o astfel de chestiune ar fi una simplă și elementară, și în mod obișnuit avea să fie inițiată la momentul oportun în cazul în care motivele ar fi cu adevărat plauzibile.

Apărarea a insistat asupra faptului că inculpatul nu a condus automobilul, că automobilul staționa lângă benzinăria „Rapira” timp de 2 ore, inculpatul așteptând soția

pentru a prelua automobilul și de a-l deplasa la domiciliu, și că din proba video se observă doar testarea cu aparatul „Drager” în afara mijlocului de transport, și nu momentul conducerii.

Iar martorii Popovschi Rodion și Lazarev Leonid (agenți constatatori) la faza urmăririi penale au declarat că în momentul când s-au apropiat de Vîrlan Fiodor, unitatea de transport staționa în zona de parcare, ulterior în faza cercetării judecătorești modificându-și declarațiile, care nu au fost combătute, ceea ce a generat un confuz și incertitudine în cele declarate de martori.

Faptul conducerii automobilului de către inculpat a fost confirmat doar indirect prin declarațiile martorilor Popovschi Rodion și Lazarev Leonid, aceștia menționând că nu ei au fost acei agenți de circulație care au stopat autoturismul condus de Vîrlan F. Martorii care în mod direct au probat faptul conducerii automobilului de către inculpat sunt angajații poliției, Sapunji Vasile și Rusu Marin.

Așadar, martorul Sapunji Vasile (șef al serviciului patrulare Comrat, Ceadâr-Lunga) a declarat că la data de 23.05.2020, în exercitarea atribuțiilor de serviciu a stopat mijlocul de transport de model „Toyota RAV-4” cu n/î Bulgaria, care era în mișcare și venea din direcția Taraclia spre or. Cahul, la volan se afla Vîrlan Fiodor. Automobilul a fost stopat pe traseul Taraclia – Cahul, în regiunea unei stații PECO din cauza că se deplasa pe carosabil haotic. În momentul stopării era cu colegul Rusu Marin și un angajat de la forțele speciale „Fulger”. A cerut actele la control și urmare a faptului că a simțit miros de alcool de la conducător, a solicitat prezența unui alt echipaj care deținea alcotestul pentru ca Vîrlan F. să fie supus testării alcoolscopice. În momentul stopării, Vîrlan F. se afla de unul singur în automobil și a recunoscut din start că consumase alcool. Persoana supusă testării a fost de acord cu rezultatul testării și a semnat toate actele care au fost întocmite la fața locului. Cazul de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate a fost documentat de către Popovschi Rodion și Lazarev Leonid. Martorul Rusu Marin (ofițer principal al Secției investigații interne Direcția inspectare efectiv) a declarat că în luna mai 2020, fiind implicat în serviciu, în jurul orelor 21:00 – 22:00, în regiunea Spitalului Raional Cahul a fost stopat automobilul de model „Toyota” la volanul căruia se afla Vîrlan F. și care se deplasa spre centrul or. Cahul. De autovehiculul stopat s-a apropiat Sapunji Vasile, ultimul a solicitat intervenția altui echipaj la fața locului cu aparatul de tip Drager, pentru a fi supus testării alcoolscopice conducătorul auto. Colegii săi de pe un alt echipaj s-au prezentat la fața locului și au realizat procedura de testare alcoolscopică. Înregistrarea video redă procedura de testare alcoolscopică a inculpatului de către agentul constator, din care se face clar că inculpatul în cadrul testării nu a obiectat că nu el ar fi condus vehiculul, a acceptat să fie supus testării alcoolscopice, fiind de acord cu rezultatul testării. La fel pe înregistrarea video se atestă că în preajma agentului constator și inculpatului în timpul testării alcoolscopice se afla un polițist mascat pentru misiuni speciale, ceea ce oferă credibilitate declarațiilor martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin, care erau implicați în serviciul de patrulare împreună cu un angajat de la forțele speciale „Fulger”. Anume acești martori la 23.05.2020 au stopat automobilul de model „Toyota” la volanul căruia se afla Vîrlan Fiodor, care se deplasa spre centrul orașului Cahul, fiind stopat lângă benzinăria „Rapira”. Nici în procesul-verbal de constatare din 23.05.2020 /f.d. 5/, nici din conversația inculpatului cu agentul

constatator în cadrul procedurii de testare alcoolscoptică, reținută de pe înregistrarea video, inculpatul Vîrlan Fiodor nu a invocat că nu ar fi condus automobilul, sau că automobilul s-ar fi aflat în staționare. În acest sens, versiunea inculpatului, care susține că nu a condus mijlocul de transport, că de fapt dânsul timp de 2 ore a așteptat soția lângă automobil și de el s-a apropiat un echipaj de poliție, care i-a cerut actele la control și i-au propus testarea alcoolscoptică, este contradictorie cu declarațiile martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin, care au indicat că inculpatul a condus automobilul de model „Toyota RAV-4” și până la stopare se deplasa spre centrul mun. Cahul, în regiunea unei stații PECO. Partea apărării nu a invocat nici un motiv pentru care martorii Sapunji Vasile și Rusu Marin ar tentați să facă declarații neveridice. Apreciind declarațiile martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin ca fiind veridice, că automobilul inculpatului până la stopare de către poliția de patrulare era în mișcare, ultimul exercitând activitatea de conducere, aflându-se la volanul automobilului în momentul stopării de către agenții de patrulare.

În continuare, argumentul recurentului cu referire la faptul că declarațiile martorilor Popovschi Rodion și Lazarev Leonid în instanța de judecată nu ar fi veridice, dat fiind că aceștia și-au modificat declarațiile inițiale de la urmărirea penală, care nu au fost combătute, generând stare de confuz și incertitudine.

La acest capitol, într-adevăr, fiind audiați la faza urmăririi penale de către ofițerul de urmărire penală Pașenco Valeriu la 05.06.2020 /f.d. 23-24, 25-26/, martorii Popovschi Rodion și Lazarev Leonid au declarat că în jurul orelor 21:50, deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare a mun. Cahul, au observat că era parcat automobilul de model „Toyota Rav-4” cu n/î XXX, iar afară lângă ușa automobilului din partea șoferului stătea un bărbat, care i-a părut suspectă și i-au propus să fie testat cu aparatul „Drager”. Ulterior, fiind audiat la faza urmăririi penale de către procuror la 02.07.2020 /f.d. 60/, martorul Popovschi Rodion a declarat că în jurul orelor 21:35 a fost telefonat de colegul Sapunji Vasile, care era cu un alt echipaj de patrulare în or. Cahul și i-a spus că trebuie să se apropie pe str. Ștefan cel Mare, mun. Cahul, în zona benzinăriei ”Rapira”, pentru a testa un conducător auto în privința căruia sunt suspiciuni că se află în stare de ebrietate alcoolică; dânsul fiind în s. Burlacu, s-a deplasat spre mun. Cahul; aproximativ la orele 21:45 a ajuns la locul stopării automobilului de către colegii lui, lângă benzinăria ”Rapira”; pe str. Ștefan cel Mare se afla automobilul de serviciu ”Skoda Rapid” și la distanță de 2-3 m se afla stopat automobilul de model „Toyota RAV-4”, conducătorului căruia i-a propus să fie testat cu aparatul Drager.

Astfel, disputa privind divergențele în declarațiile martorului Popovschi Rodion a fost soluționată la faza urmăririi penale de către procuror, prin audierea suplimentară a acestuia.

Mai mult, declarațiile martorilor Popovschi Rodion și Lazarev Leonid făcute în ședința de judecată au coroborat cu declarațiile martorilor Sapunji Vasile și Rusu Marin. Or, inițial mijlocul de transport condus de inculpat a fost stopat de agentul de patrulare Sapunji Vasile și imediat a fost solicitată intervenția altei echipe de patrulare dotată cu aparatul ”Drager”, la fața locului prezentându-se Lazarev Leonid și Popovschi Rodion, ultimul realizând procedura de testare alcoolscoptică.

Faptul că declarațiile inițiale ale martorilor Lazarev Leonid și Popovschi Rodion, făcute la 05.06.2020 în fața ofițerului de urmărire penală Pașenco Valeriu, derogă de

cele făcute ulterior de ei însăși pe parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești, într-adevăr au trezit unele semne de îngrijorare. Și, necătând la faptul îngrijorabil că până la finele judecării cauzei, procurorul nu a venit cu o claritate a acestei situații, nu a investigat în cadrul unui alt proces penal acțiunile ofițerului de urmărire penală și ale polițiștilor Lazarev Leonid și Popovschi Rodion, această situație nu ar însemna de la sine că ar fi veridice anume primele declarații ale polițiștilor Lazarev Leonid și Popovschi Rodion – după cum o pretinde partea apărării.

Declarațiile acestor martori au fost apreciate de instanța judecătorească prin prisma prevederilor art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, care stipulează: ”Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”, și a celor de la art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, în care este stipulat; ”Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.

Referitor, la declarațiile martorilor Lazarev Leonid și Popovschi Rodion din 05.06.2020 trezesc anumite dubii argumentate cu referire la veridicitatea lor.

În primul rând pare destul de straniu că pentru acești polițiști de patrulare s-a prezentat a fi suspect prin sine faptul că un bărbat stă alături de un automobil parcat (după cum au declarat ei la 05.06.2020), în afara oricărei aluzii de încălcare a prevederilor Regulamentului circulației rutiere, fără vreo explicație cu privire la motivul îngrijorării acestor polițiști de faptul staționării unității de transport sau de persoana inculpatului, care ar fi stat alături de automobil. În al doilea rând, în cursul cercetării judecătorești apărătorii inculpatului în mod repetat au solicitat ba citirea declarațiilor acestor martori de la urmărirea penală (ședința din 05.04.2021), ba audierea repetată a acestor martori și iarăși citirea declarațiilor martorului Popovschi Rodion de la urmărirea penală (ședința din 24.08.2021), însă în cadrul audierilor din 24.08.2021 partea apărării (inculpatul și avocatul Chironachi Vladimir) nu au formulat pentru martorul Popovschi Rodion nici o întrebare pentru a explica dacă a declarat astfel cum este consemnat în procesul-verbal de audiere din 05.06.2020 și care ar fi motivul divergențelor cu declarațiile făcute ulterior, iar la audierea martorului Lazarev Leonid nici nu au cerut instanței darea citirii declarațiilor acestuia din 05.06.2020, fapt stabilit prin procesul-verbal al ședinței de judecată și înscrierea audio a ședinței.

În situația în care declarațiile martorilor Lazarev Leonid și Popovschi în ședința de judecată au fost consecutive, coerente și au coroborat perfect cu celelalte probe administrate, prima instanță justificat și întemeiat au fost apreciate a fi veridice declarațiile martorilor Lazarev Leonid și Popovschi făcute în ședința de judecată, care au demonstrat faptul intervenției acestora după stoparea mijlocului de transport „Toyota RAV-4” condus de inculpat, la solicitarea agenților de patrulare, în scopul propunerii inculpatului să fie supus testării alcoolscopice, și documentării cazului de

conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, declarații care au și fost puse la baza sentinței de condamnare.

Declarațiile martorilor Niță Dumitru și Antohi Elena au atestat doar că la 23.05.2020 inculpatul a chemat un taxi pentru soția sa, care urma să preia automobilul, deoarece acesta consumase alcool. Alte detalii pertinente cazului acești martori nu au comunicat.

Astfel că în speță, s-a constatat cu certitudine că inculpatul, în mod conștient a urcat la volan și a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

Subsidiar, fapta prejudiciabilă se exprimă în acțiunea de conducere în condiții ilicite a mijlocului de transport. În cazul infracțiunii imputate, caracterul ilicit al conducerii rezultă din nerespectarea obligației, pe care o are conducătorul mijlocului de transport, de a evita starea de ebrietate alcoolică cu grad inadmisibil.

Cerința esențială pentru întrunirea elementelor faptei prejudiciabile prevăzute la alin. (1) art. 264¹ Cod penal este ca făptuitorul să se afle în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat în timpul conducerii mijlocului de transport.

În consecință, vinovăția inculpatului Vîrlan Fiodor în săvârșirea infracțiunilor incriminate este dovedită în cadrul procesului penal.

Concluzia instanței de fond privind stabilirea vinovăției inculpatului Vîrlan Fiodor de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, a fost una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Referitor la argumentele părții apărării precum că instanța de fond respingând demersul apărării de a dispune efectuarea expertizelor grafologică și fonoscopică, a încălcat inculpatului dreptul la un proces echitabil - prin imposibilitatea contestării unor probe, argumentul părții apărării ca fiind unul neîntemeiat.

Materialele cauzei au atestat că interesele inculpatului la urmărirea penală și în instanța de judecată au fost reprezentate de avocatul ales, Gorlenco Oleg, ulterior la 25.06.2021, în proces a intervenit avocatul Chironachi Vladimir.

Judecarea cauzei a durat un timp îndelungat, în cadrul căreia au fost convocate 20 ședințe de judecată (12 ședințe până la și 8 ședințe după intervenirea avocatului Chironachi V.).

După audierea inculpatului în ședința instanței de fond la 02.09.2021, avocatul Chironachi Vladimir, la 03.09.2021 a depus cererea privind dispunerea efectuării expertizei grafologice pentru a se răspunde la întrebarea dacă semnătura de la numele Vîrlan Fiodor de pe tichetul-raport alcotest "Drager" este efectuată de aceeași persoană care a semnat de la numele Vîrlan Fiodor în alte acte procedurale (procesul-verbal privind constatarea faptei, explicație, proces-verbal de ridicare a obiectelor, ordonanța de ridicare).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 16.09.2021 a fost respinsă cererea avocatului Chironachi Vladimir cu privire la dispunerea expertizei grafologice, ca fiind neîntemeiată.

La 17.09.2021, avocatul Chironachi Vladimir a depus cererea privind dispunerea efectuării expertizei fonoscopice a fișierului video prezentat pe CD-R, care a fost respinsă ca neîntemeiată prin încheierea Judecătorei Cahul din 17.09.2021.

Respingerea demersului apărării privind numirea expertizelor grafologică și fonoscopică, nu a încălcat dreptul la un proces echitabil a inculpatului, întrucât ultimul pe parcursul urmăririi penale, fiind asistat de avocat, a avut posibilitate de a solicita organului de urmărire penală dispunerea acestor expertize, de a contesta actele procesuale, de a înainta obiecții, însă nu a valorificat acest drept nici chiar atunci când a făcut cunoștință cu materialele dosarului la terminarea urmăririi penale.

Nici pe parcursul examinării cauzei, începând cu ședința preliminară din 10.08.2020, inculpatul și apărătorului acestuia nu au intervenit cu asemenea cereri, în timp ce conținutul și ordinea cercetării judecătorești a fost stabilită cu participarea apărării încă la ședința din 17.11.2020, iar din momentul intervenirii în proces a avocatului Chironachi Vladimir din 25.06.2021, având în permanență acces la dosar, abia la 03.09.2021, partea apărării a intervenit cu cererea privind efectuarea expertizei grafoscopice și la 17.09.2021, cu cerere privind efectuarea expertizei fonoscopice.

Astfel, apărarea a intervenit cu aceste cereri de efectuare a expertizelor după realizarea tuturor acțiunilor incluse în ordinea cercetării judecătorești, fapt care, de rând cu motivele invocate, au atestat că acestea sunt formale și duceau la tergiversarea judecării cauzei.

Respectiv, instanța de fond întemeiată a respins cererea părții apărării privind efectuarea acestor expertize. În primul rând, cererea privind numirea expertizelor grafologică și fonoscopică a fost înaintată la etapa finisării cercetării judecătorești, fără a invoca careva motive plauzibile ce au determinat înaintarea cererii anume la etapa dată și nu imediat după efectuarea testului „Drager” sau când inculpatul și apărătorul acestuia au făcut cunoștință cu materialele cauzei penale la terminarea urmăririi penale, sau imediat în momentul intervenirii unui alt avocat.

Faptul că apărătorului inculpatului, avocatul Chironachi Vladimir a intervenit în proces în cursul examinării cauzei, nu denotă că inculpatul a fost privat de posibilitatea de a contesta probele/de a interveni cu cereri sau obiecții, sau nu a cunoscut careva circumstanțe referitor la faptul că semnătura nu-i aparține, interesele acestuia fiind reprezentate de un alt avocat ales, astfel că dreptul la apărare i-a fost asigurat.

Mai mult, martorii acuzării audiați în ședința de judecată au menționat faptul că anume Vîrlan Fiodor a semnat actele respective. Efectuarea expertizei grafologice își pierde actualitatea în situația în care inculpatul a fost de acord cu rezultatul testării, nu a solicitat prelevarea probelor biologice, a recunoscut în ședința de judecată că a consumat alcool, înregistrarea video atestă procedura testării alcooloscopice și rezultatul fixat de 0,33 mg/l vapori de alcool în aerul expirat de Vîrlan F.

Nici prin respingerea cereri privind efectuarea expertizei fonoscopice nu a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil. Or, partea apărării a solicitat să fie supusă expertizării fișierul cu înregistrarea video pentru a stabili cui aparțin vocile ce se aud și imaginile din înregistrare.

Însă inculpatul Vîrlan Fiodor niciodată nu a invocat că persoana din imagine nu ar fi el, că vocea nu i-ar fi aparținut, ci dimpotrivă a declarat că a fost supus procedurii de testare alcoolscopică, a confirmat că în cadrul testării a afirmat că nu a consumat

alcool (exact cum este înregistrat video). Nu există nici un motiv pentru a fi dispusă expertiza fonoscopică, atât timp cât inculpatul niciodată nu a contestat autenticitatea înregistrării video care a fost cercetată în ședință publică cu participarea lui și apărătorului la data de 02.09.2021.

Astfel, insistența apărării de a efectua expertizele grafoscopică și fonoscopică la etapa finisării cercetării judecătorești, a fost apreciată ca o tentativă de tergiversare a examinării cauzei penale.

Cu referire la afirmația recurentului că instanța nu a dat răspuns argumentelor apărării referitor la faptul că învinuirea înaintată lui Vîrlan F. este neclară și abstractă,

Or, prima instanță nici nu putea oferi un tratament acestui argument, odată ce însăși recurentul nu s-a expus în ce ar fi constat neclaritatea învinuirii aduse de procuror.

Verificând din oficiu textul învinuirii formulate în rechizitoriu, instanța de recurs nu a atestat vreun indiciu că acuzația nu ar fi avut sens, sau că nu ar conține elementele necesare pentru a o reține ca fiind o faptă ilicită și pentru a o putea supune calificării juridice.

Recurentul a criticat și conduita procesuală a primei instanțe, invocând că la cererea verbală a apărătorului cu solicitarea unui termen pentru a face cunoștință cu declarațiile martorilor Popovschi și Lazarev, instanța a respins cererea de a face cunoștință cu declarațiile acestor martorilor, dându-le citire în cadrul ședinței, iar în susținerea verbală a apărării nu a cunoscut cele declarate de acești martori.

Argumentul în cauză este departe de a fi interpretat ca fiind o încălcare a dreptului la un proces echitabil. În primul rând, prima instanță nu a refuzat apărării dreptul de a cunoaște declarațiile martorilor Popovschi și Lazarev, ci doar nu a acceptat întreruperea ședinței de judecată, recurgând la citirea în glas a acestor declarații în ședința de judecată – procedeu care în egală măsură este efectiv pentru ca apărătorul să cunoască conținutul acestor declarații.

Această dispoziție a primei instanțe a fost una explicabilă și logică, atunci când apărătorul având dreptul de a lua cunoștință cu materialele dosarului oricând în afara ședinței de judecată, nu a recurs la realizarea acestui drept, ci tinde să obțină o întrerupere sau amânare a ședinței de judecată sub acest pretext.

În al doilea rând, intervalul de timp extrem de îndelungat de la ședința în care prima instanță a dat citirii declarațiilor martorilor Popovschi și Lazarev și până la ședința în care au avut loc dezbaterile judiciare, în care partea apărării a avut posibilitatea de a lua oricând și nelimitat cunoștință cu materialele dosarului, exclude prin sine orice alegație a apărării cu referire la existența impedimentului de pregătire a unei apărări eficiente.

Un alt argument al părții este că la faza urmăririi penale Vîrlan Fiodor a fost pus sub învinuire cu încălcarea termenului imperativ prevăzut la art. 63 Cod de procedură penală, fiind menținut în calitate de bănuit mai mult de 10 zile și astfel Vîrlan F. ar fi fost pus sub acuzare de mai multe ori pentru același fapt, ingerință ce contravine garanției prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală.

Acest argument a fost respins ca fiind unul neîntemeiat, din următoarea rațiune.

Materialele dosarului a atestat că prin ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit din 05 iunie 2020, Vîrlan F. a fost recunoscut în calitate de bănuit, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

La 05 iunie 2020, procurorul a înaintat judecătorului de instrucție demersul privind aplicarea măsurii preventive ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 09 iunie 2020, judecătorul de instrucție a dispus aplicarea în privința lui Vîrlan F. a măsurii preventive ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport pe termen de 4 luni, de la data de 23.05.2020 până la 23.09.2020.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2020, a fost casată integral încheierea Judecătoriei Cahul sediul central din 09 iunie 2020 și pronunțată o nouă hotărâre prin care a fost respins demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport față de Vîrlan Fiodor.

Prin ordonanța procurorului din 09.07.2020, Vîrlan Fiodor a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal (f.d. 63).

În conformitate cu art. 175 alin. (3) Cod de procedură penală, „măsuri preventive sânt: 1) obligarea de a nu părăsi localitatea; 2) obligarea de a nu părăsi țara; 3) garanția personală; 4) garanția unei organizații; 5) ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport; 5 1) înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport; 6) transmiterea sub supraveghere a militarului; 7) transmiterea sub supraveghere a minorului; 8) liberarea provizorie sub control judiciar; 9) liberarea provizorie pe cauțiune; 10) arestarea la domiciliu; 11) arestarea preventivă”.

Potrivit art. 182 alin. (2), (3), (5) Cod de procedură penală, „în cazul unei infracțiuni pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept, organul de constatare ridică permisul de conducere până la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție.

În acest caz, procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală înaintează, în cel mult 3 zile, judecătorului de instrucție un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. (3) Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică ca măsură principală sau ca măsură complementară la o altă măsură preventivă și se dispune de către judecătorul de instrucție la demersul motivat al procurorului care conduce sau efectuează urmărirea penală. (5) Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică de judecătorul de instrucție pe un termen ce nu poate depăși termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport”.

Conform art. 63 alin. (1), (2), (3), (5) Cod de procedură penală, „(1) bănuitul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: 1) procesul-verbal de reținere; 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; 3) ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit. (2) Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit: 1) persoana reținută – mai mult

de 72 de ore; 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive; 3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate – mai mult de 3 luni. (3) La momentul expirării, după caz, a unui termen 20 indicat în alin. (2), organul de urmărire penală este obligat să elibereze bănuitul reținut ori să revoce, în modul stabilit de lege, măsura preventivă aplicată în privința lui, dispunând scoaterea lui de sub urmărire sau punerea lui sub învinuire. (5) Calitatea de bănuit încetează din momentul eliberării reținutului, revocării măsurii preventive aplicate în privința lui ori, după caz, anulării ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și scoaterii lui de sub urmărire, sau din momentul emiterii de către organul de urmărire penală a ordonanței de punere sub învinuire”.

A fost declarată eronată opinia părții apărării precum că în temeiul art. 273 Cod de procedură penală, măsura preventivă neprivativă de libertate ridicarea provizorie a permisului de conducere a fost aplicată de organul de constatare prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere.

Din prevederile legale menționate a rezultat că măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică de judecătorul de instrucție la demersul motivat al procurorului, iar organul de constatare ridică permisul de conducere până la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție, adică până când factorul de decizie abilitat prin lege va decide aplicarea sau neaplicarea acestei măsuri preventive.

Acțiunea organului constator de ridicare a permisului de conducere la momentul constatării preinsei fapte ilicite, nu poate fi interpretată ca fiind o măsură preventivă, or aplicarea acesteia o decide judecătorul de instrucție.

Până la adoptarea încheierii de către judecătorul de instrucție, această acțiune nu are semnificația unei măsuri preventive.

Mai mult ca atât, conform art. 177 alin. (1), (11) Cod de procedură penală, Actul prin care se aplică măsura preventivă: ”Referitor la aplicarea măsurii preventive procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală emite, din oficiu sau la demersul organului de urmărire penală, o ordonanță motivată.

În ordonanța procurorului se indică ... (11) Instanța de judecată emite o încheiere motivată, în care se indică: ...”. Iar potrivit art. 63 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, ”Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: ... 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate”.

Organul de constatare a ridicat permisul de conducere de la Vîrlan Fiodor, fiind întocmite ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare și a permisului de conducere din 23.05.2020.

Însă, în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport de către judecătorul de instrucție doar la 09 iunie 2020.

Două zile mai târziu, la data de 11 iunie 2020, prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2020, demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport a fost rejudecat și adoptată soluția de respingere a acestui demers. La data aplicării acestei măsuri

preventive 09.06.2020, Vîrlan Fiodor deja avea statutul de bănuît în temeiul ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît din 05.06.2020 /f.d. 31/ - anume acesta este momentul în care Vîrlan Fiodor a obținut statutul de bănuît în conformitate cu art. 63 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Măsura preventivă neprivativă de libertate (ridicarea provizorie a permisului de conducere) a durat doar două zile și a încetat de drept în temeiul art. 195 alin. (5) pct. 1) Cod de procedură penală, astfel nu au fost întrunite condițiile de aplicabilitate a prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, or Vîrlan Fiodor nu a fost menținut concomitent cu calitatea de bănuît și cu măsura preventivă activă (valabilă) peste termenul de 10 zile.

Analizând minuțios dispozițiile art. 63 alin. (2), (3), (5) Cod de procedură penală, la expirarea unui termen din cele menționate la alin. (2), în cazul din speță termenul de 10 zile în care bănuîtului i-a fost aplicată măsura preventivă - ridicarea provizorie a permisului de conducere, survine obligația organului de urmărire penală de a revoca măsura preventivă și de a dispune, după caz, fie scoaterea bănuîtului de sub urmărire penală, fie punerea lui sub învinuire.

Aceste consecințe survin doar la expirarea termenului de 10 zile, dar, în cazul în care măsura preventivă nonprivativă de libertate a fost revocată și a încetat de drept la 2 zile de la aplicare, și astfel nu este îndeplinită condiția ”expirării termenului indicat la alin. (2)” – nu sunt aplicabile consecințele prevăzute la alin. (3) în momentul revocării măsurii preventive.

Asemenea consecințe pot surveni ulterior, la expirarea după caz a altor termene prevăzute la alin. (2).

Astfel că învinuirea a fost înaintată de către procuror în termenul legal, deoarece calitatea de bănuît în privința lui Vîrlan Fiodor nu a expirat peste 10 zile, iar termenul de menținere a statutului de bănuît urmează a fi calculat din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît.

Conform art. 182¹ alin. (1), (3), (6) Cod de procedură penală, ”(1) Persoana care conduce mijlocul de transport se înlătură de la conducere de către organul de constatare dacă există temeiuri suficiente că aceasta se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau de alte substanțe. (3) Mijlocul de transport al cărui conducător a fost înlăturat de la conducere se ridică și dacă nu poate fi predat proprietarului, posesorului sau reprezentantului lor, se aduce la stația de parcare specială sau la subdiviziunea de poliție cea mai apropiată de locul constatării infracțiunii. (6) Mijlocul de transport se restituie proprietarului, posesorului sau reprezentantului legal imediat după înlăturarea temeiurilor pentru aducerea la parcare prevăzute la alin.(1)”. Reglementarea de mai sus nu specifică că acțiunea organului constator de înlăturare de la conducere a persoanei care conduce mijlocul de transport ar oferi persoanei înlăturate statutul de bănuît.

Or, conform art. 63 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, ”Bănuîtul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuît prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: ... 2) ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate”.

Legislatorul a intervenit cu o coliziune procesuală atunci când, pe de o parte la art. 177 Cod de procedură penală instituie exhaustiv actele procedurale prin care pot fi aplicate măsurile preventive – ordonanța organului de urmărire penală și încheierea instanței de judecată, iar pe de altă parte la art. 182¹ Cod de procedură penală implementează o unică măsură preventivă care poate fi aplicată doar de către agentul constator printr-un act real care mai mult ține de activitatea administrativă.

Necătând la această disensiune, aplicarea acestei măsuri preventive nu constituie temei de atribuire a statutului de bănuț persoanei înlăturate de la conducerea mijlocului de transport, or la art. 63 alin. (1) Cod de procedură penală este specificat cert, că actul procedural de recunoaștere în calitate de bănuț poate fi doar ordonanța sau încheierea de aplicare a măsurii preventive, iar în corelație cu art. 177 Cod de procedură penală asemenea acte pot fi emise doar de către organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Nici prerogativele organului de constatare specificate la art. 273 Cod de procedură penală nu-l împuternicesc de a emite ordonanțe în sfera aplicării măsurilor preventive.

Verificând aspectele de fapt și de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de fond a aplicat inculpatului o pedeapsă corectă și echitabilă în coraport cu circumstanțele faptei și personalitatea inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă în formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu durată de 240 ore, precum și pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75, 76-78 Cod penal, în acord cu care persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat – fără antecedente penale, fiind sancționat contravențional de 19 ori, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, de lipsa circumstanțelor agravante și atenuante, precum și săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. La 25 mai 2021, avocatul Vladimir Chironachi și condamnatul, au declarat recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au menționat că prin procesul verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 23.05.2020 și ordonanța de ridicare din data de 23.05.2020, acte procesuale întocmite de agentul constator, s-a confirmat că permisul de conducere a unității de transport a fost ridicat.

Prin încheierea judecătorului de instrucție din data de 09 iunie 2020, a fost admis demersul procurorului și aplicată în privința lui Vîrlan Fiodor măsura preventivă - ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de port pe un termen de 4 luni de la 23.05.2020 până la 23.09.2020.

La 05 iunie 2020, Vîrlan F. a fost recunoscut în calitate de bănuit pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal, iar la 09 iulie 2020 a fost pus sub învinuire.

Respectiv, ordonanța de punere sub învinuire a fost emisă cu încălcarea termenului de 10 zile de la momentul aplicării măsurii preventive de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport și ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijlocului de transport, or, art. 63 Cod de procedură penală direct dispune: Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit: 2) persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate - mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive.

Prin faptul că acesta a fost recunoscut în calitate de învinuit abia la 09 iulie 2020, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Reieșind din cele elucidate, instanța de fond urma să emită o sentință de încetare în privința inculpatului.

Însă, instanța de fond eronat a apreciat probele, nu a analizat și nu a dat niciun răspuns argumentelor apărării referitor la faptul că învinuirea înaintată lui Vîrlan F. este neclară și abstractă.

Din declarațiile inculpatului și a celor doi martori Popovschi R. și Lazarev L., în faza inițială a urmăririi penale, a rezultat că Vîrlan F. nu a condus unitatea de transport în stare de alcoolemie avansată.

Martorii Niță D. și Antohi E., au confirmat cele expuse de inculpat. Aceste circumstanțe pun la îndoială bănuiala rezonabilă în săvârșirea infracțiunii imputate lui Vîrlan F.

Totodată, apărarea a solicitat prin demers, de a face cunoștință cu declarațiile date în cadrul cercetării judecătorești de martorii Popovschi R. și Lazarev L. Instanța de fond însă a respins demersul, prin încheiere protocolară, în ședința de judecată doar a dat citire declarațiilor celor doi martori.

În consecință, prin refuzul de a face cunoștință cu materialele întregului dosar penal, instanța de fond a încălcat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, garantat de art. 6 CtEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 456-457 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților

garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale. Hotărârea judecătorească definitivă, împiedică redeschiderea, reluarea examinării procesului penal în privința aceleiași persoane pentru aceeași faptă, cu excepția cazului în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea pronunțată.

Însă, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în articolul 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 6 CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (pct. 6. din decizie).

În special, în recursul în anulare lipsește cu desăvârșire critica raportată la circumstanțele reținute de instanțe că: *„Potrivit art. 182 alin. (2), (3), (5) Cod de procedură penală, în cazul unei infracțiuni pentru care se prevede pedeapsa privării de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anulării acestui drept, organul de constatare ridică permisul de conducere până la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție. În acest caz, procurorul care conduce sau efectuează urmărirea penală înaintează, în cel mult 3 zile, judecătorului de instrucție un demers cu privire la aplicarea măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport. Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică ca măsură principală sau ca măsură complementară la o altă măsură preventivă și se dispune de către judecătorul de instrucție la demersul motivat al procurorului care conduce sau efectuează urmărirea penală. Ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică de judecătorul de instrucție pe un termen ce nu poate depăși termenul maxim prevăzut de pedeapsa de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport. A fost declarată eronată opinia părții apărării precum că în temeiul art. 273 Cod de procedură penală, măsura preventivă neprivativă de libertate ridicarea provizorie a permisului de conducere a fost aplicată de organul de constatare prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare a permisului de conducere. Din prevederile legale menționate a rezultat că măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport se aplică de judecătorul de instrucție la demersul motivat al procurorului, iar organul de constatare ridică permisul de conducere până la pronunțarea încheierii judecătorului de instrucție, adică până când factorul de decizie abilitat prin lege va decide aplicarea sau neaplicarea acestei măsuri preventive. Acțiunea organului constator de ridicare a permisului de conducere la momentul constatării preinsei fapte ilicite, nu poate fi interpretată ca fiind o măsură preventivă, or aplicarea acesteia o decide judecătorul de instrucție. Până la adoptarea încheierii de către judecătorul de instrucție, această acțiune nu are semnificația unei măsuri preventive. Însă, în privința inculpatului a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate ridicarea provizorie*

*a permisului de conducere a mijloacelor de transport de către judecătorul de instrucție doar la 09 iunie 2020. Două zile mai târziu, la data de 11 iunie 2020, prin decizia Curții de Apel Cahul din 11 iunie 2020, demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport a fost rejudecat și adoptată soluția de respingere a acestui demers. La data aplicării acestei măsuri preventive 09.06.2020, Vîrlan Fiodor deja avea statutul de bănuît în temeiul ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît din 05.06.2020 /f.d. 31/ - anume acesta este momentul în care Vîrlan Fiodor a obținut statutul de bănuît în conformitate cu art. 63 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală”, , iar potrivit prescripției din art. 63 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost aplicată o măsură preventivă neprivativă de libertate mai mult de 10 zile **din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive**, dar nu din data adoptării ei.*

Ori, simpla trimitere la art. 6 CEDO, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârile contestate cu dispozițiile normelor citate, nu identifică, în mod rezonabil, nicio critică în aspectul viciului fundamental și nu echivalează cu un argument.

Dacă ar proceda la examinarea recursului în anulare formulat de o asemenea manieră, Curtea s-ar substitui autorului lui în invocarea argumentelor de viciu fundamental, fapt care ar echivala, neîntemeiat, cu un control din oficiu, care este impropriu procedurii recursului în anulare.

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care le-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, au invocat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, descriptivul hotărârilor instanțelor de fond și de recurs, în sensul vizat, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cât și pedeapsa aplicată, adoptând hotărâri legale, întemeiate și motivate în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în corespundere cu prescripțiile art. 101 Cod de procedură penală, art. 7, 61, 75 Cod penal, instanțele de fond și de recurs ordinar, pronunțându-se în mod detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor, versiunilor și probelor invocate de apărare, inclusiv în recursul declarat.

În același timp, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este una lipsită de orice suport juridic și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 2., 4., 6. din decizie*).

Conform art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Vladimir Chironachi și condamnatul Vîrlan Fiodor XXXX, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 23 decembrie 2021, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 26 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico